Anul al 58-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { În România 1 leu / În străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 171 Sâmbătă 28 Iunie 1941
10 Pagini

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

ABONAMENTE
ÎN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
În străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLATORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT
500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

SĂ FIM LA INĂLȚIMEA CELOR DE PE FRONT

Firea românească adevărat nu este nici tragică nici teatrală, ca ea să-l oblige, în fața circumstanțelor chiar grave, să împrumute aspecte sinistre. Fondul lui țărănesc este prea sincer, ca să poată suporta poza ipocriziei.

În ceasuri de bucurie ca și în ceasuri de ananghie el nu-și pierde cumpătul, iar dacă e la necaz mare, de obicei își varsă focul cu o vorbă de spirit sau chiar cu o înjurătură.

Nu e sperios românul nostru și nu poate să sufere văicărelile de Cassandră și nici mutrele plouate ale timoraților și cobitorilor. Priviți-l cum se comportă el în clipele acestea solemne, când freamătul războiului a cuprins întreaga suflare românească.

A primit vestea ca pe o deslegare, ca pe o ușurare de poveri negrăite ce-i apăsau umerii și-i înăbușiau sufletul. Nici odată o destindere de nervi și de puteri n'a fost mai unanimă și n'a fost mai nerăbdător așteptată de o comunitate națională, cum a fost declarația războiului sfânt împotriva satanismului moscovit, exprimată, în numele țării, în numele demnității și conștiinței românilor de pretutindeni prin proclamația Conducătorului.

Necesitatea războiului împotriva dușmanului de totdeauna al destinului românesc, a războiului menit să readucă pământul Voevozilor și Basarabilor în trupul nației, era pentru poporul românesc o poruncă venită din străfunduri de veac și aburul ei plutea în vârtejuri ca o fatalitate pe care o respiram tot mai lacomi și tot mai nestăpânit, până în ceasul când năduful a răbufnit ca o vijelie.

Iată de ce poporul românesc nu poate să împrumute poze de circumstanță, pentru un act istoric, pe care l-a trăit adânc cu toate fibrele ființei lui și pe care l-a așteptat ca pe o adevărată eliberare sufletească.

Am dori, totuși, ca simplitatea și hotărîrea cu care poporul românesc — cel autentic — a primit suprema hotărîre să nu fie alterată și cu nimic întunecată de atitudini și de manifestări frivole sau de vechi năravuri ce nu se încadrează cu gravitatea și cu disciplinele războiului.

Nu mutre sinistre sau plângărețe, dar nici spectacolul defilărilor, înghesuielilor și chihotirilor pe stradă, în anumite ore de exibiție cotidiană.

Nu spăseala ipocrită și nici mutre învadate de panică și de desnădejde, dar nici răsfăț de decolteuri și de farduri și nici îmbuibări cu delicatesse și băuturi scumpe, când floarea țării sângerează pentru un ideal, în soarele căruia trebue să dispară toate umbrele și toate mizeriile legate de ființa noastră pământească.

Războiul are și el codul manierelor lui, în care decența și austeritatea formează primele capitole.

Viața nu trebue întreruptă, firește; ea trebue să-și urmeze cursul. Dar în nota de decență și seriozitate pe care o impune spiritul războiului. Deci, mai puțină lume fără rost pe străzile Capitalei, mai puțină exibiție de toalete deplasate și mai ales: mai multă demnitate și mai multă contenență în atitudini și manifestări.

Sunt îndatoriri prea elementare, ca să mai fie nevoe să le reamintim sau să stăruim asupra lor. Să fim la înălțimea copiilor și fraților noștri cari, cu bărbăția și cu sângele lor, alungă de pe moșia strămoșească hoardele nesfârșite ale cotropitorilor.

DISCIPLINĂ

Comunicatul comandamentului militar al Capitalei și comunicatul conținând constatările cu prilejul alarmei de Marți trebue să fie citite cu luare aminte de toți cetățenii conștienți de greutățile și eventualitățile unui război, dus cu mijloacele moderne de astăzi.

Avem de realizat un ideal sfânt al românismului și nu e român să nu fie gata să-și jertfească totul pentru unirea sub un singur mănunchi a tuturor fraților de același sânge.

Dar nu e o dovadă de bravură și nu servește absolut cu nimic cauzei românești cel care nu intră imediat în adăposturi cu prilejul alarmei aeriene, cel care privește explozia proectilelor artileriei antiaeriene, în sfârșit toți cei cari disprețuesc orânduirile stabilite de autorități.

Cei cari nu se supun disciplinii firești în asemenea împrejurări își riscă nu numai viața lor, dar prin răul exemplu pe care-l dau pot găsi imitatori, pot deci indirect lovi în viața altora.

Românii sunt curajoși în genere, dar cei cari vor să-și riște viața au mii de ocazii s'o facă, nu în mod inutil ca în cazurile pe cari le pomenim, ci în folosul colectivității, în interesul țării și al neamului lor.

În aviație, în artilerie, în infanterie și în genere în orice post al armatei, oricare cetățean poate să-și facă datoria, chiar dacă nu e în cadrele regulate ale oștirei dacă are acest curaj înăscut și această atitudine de sfidare a Destinului.

Comandamentul militar repetă deci înștiințarea că intrarea publicului în adăposturi — în caz de alarmă aeriană — nu e benevolă, ci obligatorie, iar neexecutarea este sancționată cu închisoarea dela 6 luni la 5 ani.

Păstrați deci ordinea și disciplina, fiți folositori celor mai slabi, dați ajutor celor cari au nevoe, întrebuințați-vă forțele și priceperea în opera utilă de ajutor atât de necesară, după clipele de îngrijorare pe cari femeile și copiii le suportă ceva mai greu decât oamenii maturi.

Moldova în epoca lui Dimitrie Cantemir

„Descriptio Moldaviae" despre ținutul românesc dintre Prut și Nistru

Dimitrie Cantemir, Domn al Moldovei în secolul al XVIII-lea, n'a fost numai un mare istoric și filolog, dar și un filozof și geograf. Prețuit pentru vastele sale cunoștințe enciclopedice și pentru talentul său de scriitor, Academia din Berlin l-a ales pe Dimitrie Cantemir membru al său. El a fost cel dintâi român, căruia instituția academică din Berlin i-a deschis porțile.

În elita intelectuală a Germaniei de-atunci, Dimitrie Cantemir s'a făcut cunoscut în deosebi prin opera sa istorică, intitulată „Istoria Imperiului otoman", care prin bogata sa documentare și caracterul ei obiectiv, a fost pe drept cuvânt considerată ca o operă monumentală.

Așa se și explică traducerea acestei opere în limba germană.

Indemnat apoi de colegii săi germani, membri ai Academiei din Berlin, care vroiau să cunoască și istoria Moldovei, precum și geografia și situația sa politică și economică din vremea aceea, Dimitrie Cantemir a scris în latinește Descriptio Moldaviae, care este cea dintâi lucrare cu caracter geografic și etnografic privitoare la țara românească dintre Carpați, Ceremuș, Nistru, Dunăre și Marea Neagră, numită Moldova. În această lucrare autorul ei ne spune că numele de Basarabia s'a dat numai regiunei de sud a ținutului dintre Prut și Nistru, numit și Bugiac (colț) și care în secolul al XVIII-lea era colonizat de tătarii din Crimeea. Moldova de-atunci se întindea, la nord, până la Ceremuș, râul ce forma frontiera spre Polonia, deci cuprindea ținutul numit mai târziu Bucovina; la vest de munții Carpați; la sud, de Milcov și Dunăre; iar la răsărit, de Nistru. Reconstituind harta politică și administrativă a Moldo-

(Continuare în pag. 2-a)

(Scara 1/3.000.000)

Țara Moldovei în secolul al XVIII-lea, după Dimitrie Cantemir și Rizzi Jannoni

Împărțirea administrativă a Moldovei:
ȚARA DE SUS: 1. Ținutul Cernăuților; 2. Ținutul Sucevei; 3. Ținutul Neamțului; 4. Ținutul Bacăului; 5. Ținutul Hârlăului; 6. Ținutul Dorohoiului; 7. Ținutul Hotinului.
ȚARA DE JOS: 1. Ținutul Iașilor; 2. Ținutul Cârligăturii; 3. Ținutul Romanului; 4. Ținutul Tecuciului; 5. Ținutul Covurluiului; 6. Ținutul Tutovei; 7. Ținutul Fălciului; 8. Ținutul Vasluiului; 9. Ținutul Lăpușnei; 10. Ținutul Orheiului; 11. Ținutul Soroca.
BASARABIA (de sud): 1. Raiaua Bender (Tighina); 2. Bugeac; 3. Ismail; 4. Chilia; 5. Cetatea Albă.

Cutremur inregistrat la București

Observatorul astronomic din Capitală ne comunică:

In ziua de 26 Iunie, ora 14,2 minute, 44 sec. s'a înregistrat la Observatorul din București un cutremur, al cărui epicentru este 7300 km. depărtare, cutremur care în regiunea epicentrului a fost de o violență excepțională.

La București înregistrările au durat trei ore.

ȘI LA BELGRAD

Belgrad 26 (Rador).— Un violent și îndelungat cutremur de pământ a fost înregistrat de aparatele observatorului din Belgrad, la ora 14, un minut și 29,9 secunde.

Cea mai puternică sguduire a fost de 750 microni.

Epicentrul se află la o distanță de 13.410 kilometri de Belgrad, în oceanul Pacific.

Evreii din comunele rurale din Moldova au fost indepărtați

Comunicat

Generalul Antonescu, Conducătorul Statului, a hotărât ca toți evreii care locuesc în comunele rurale din Moldova să fie îndepărtați.

Același regim se va aplica și altor ținuturi.

N. R. — Măsurile luate de d. general Antonescu privesc, după cum arată comunicatul de mai sus pe evreii din comunele rurale din Moldova.

Aceste măsuri au fost necesare în vederea păstrării siguranței frontului armatei germano-române. Totdeauna în spatele frontului se iau astfel de măsuri de poliție militară pentru a asigura secretul operațiilor.

Același regim se va aplica pe măsură ce se va simți nevoe și în alte ținuturi.

Se dovedește prin această acțiune, că generalul Antonescu, care comandă armata pe front în războiul pentru cucerirea drepturilor noastre și apărarea civilizației împotriva bolșevismului, continuă și în interiorul țării lupta națională prin îndepărtarea elementelor dubioase ce s'au infiltrat în viața noastră rurală.

Avioanele germane și românești au atacat porturile sovietice depe coasta de nord a Mării Negre

Căile de aprovizionare ale armatei roșii au fost distruse

Berlin, 26 (Rador). — Agenția „D.N.B." transmite:

La un loc cu aviația germană, avioanele românești au atacat și bombardat porturile de război sovietice cele mai importante de pe coasta de nord a Mării Negre.

Escadrile germane au bombardat gări, răscruci de drumuri, căi de aprovizionare importante ca și coloane în marș.

Puterea atacurilor aviațiilor germană și română a fost atât de mare încât, după puțin timp, toate căile de aprovizionare ale armatei sovietice au fost distruse sau făcute inutilizabile.

Atacurile, efectuate de aviațiile germană și română asupra mai multor depozite de muniții de pe țărmul de nord al Mării Negre, au fost deosebit de eficace.

Cu acest prilej, depozite întregi de obuze au fost aruncate în aer, până sus departe, într'un joc de artificii unic.

CARGOBOT GREC SCUFUNDAT

New-York, 26 (Rador). — Corespondentul agenției „D.N.B." transmite:

In cercurile maritime din New-York se află că cargobotul grec „Rokos Vergottis", de 5.837 tone, a fost scufundat în partea de nord a Atlanticului.

El avea o încărcătură cu material destinat Angliei.

Palatul mitropolitan din Cernăuți

RĂZBOIUL DIN EST

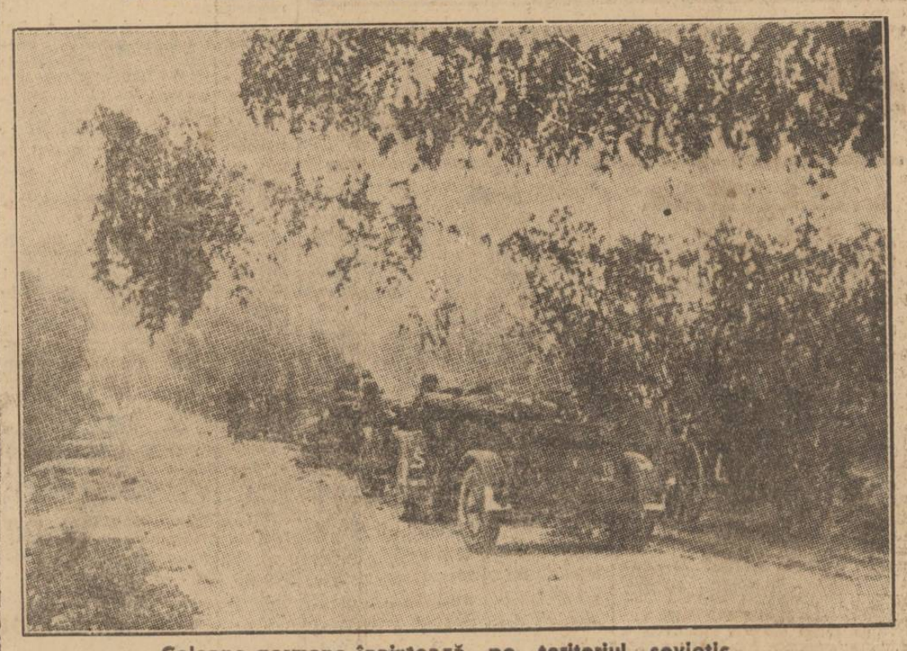

Coloane germane înaintează pe teritoriul sovietic

Pentru apărarea civilizației creștine

„Unde nu este Dumnezu, nu există nici om", spune un scriitor rus refugiat de sub teroarea roșie în care s'a prăvălit poporul țării sale, iubitor de credință o-dinioară.

Lenin și Stalin i-au interzis poporului rus să mai creadă în Dumnezeu, în Biserica lui Hristos, în morala creștină, în omenie, în sfințenia familiei și în dreptul de proprietate, ca să-l poată transforma mai ușor într'o turmă necuvântătoare, sub impulsul instinctelor barbare, cu pisholul în spate, la ordinul agenților sovietici.

Bisericile au fost destinate grajdurilor și hambarelor; altarele profanate și slujitorii lui împușcați, aurul icoanelor furat și cultul morților pe care până și păgânii l'aveau sub o formă sau alta desființat.

Colectivitatea aceasta egalizată în crâncenă mizerie morală și materială nu se mișcă, nu trăește, decât pentru un blid de mâncare atunci când i se dă și pentru o rogojină pe care să doarmă. Cultură, civilizație, progres, ridicarea omului ca valoare spirituală pe scara ierarhiei sociale, urmărirea unui țel superior în viață sunt tot atâtea antiteze față de concepția anarhică a bolșevicilor, cari vor să dărâme întregul patrimoniu de bunuri spirituale pentru a cărui cucerire și realizare s'au străduit secole de arăndul popoarele civilizate ale Europei.

Puterea de muncă a poporului rus sugrumat de silnicia comunistă, e folosită de tirania moscovită pentru întinderea barbariei roșii, de care popoarele civilizate se apără mai rău ca de ciumă.

Între civilizație și întoarcerea la barbarie, popoarele Europei preferă civilizația, întemeiată pe respectul demnității omenești, al credinței în Dumnezeu al familiei și dreptului de proprietate.

Bolșevicii se războesc cu Dumnezeul creștinilor și cu civilizația întregei omeniri. Cine luptă însă împotriva lui Dumnezeu și a tradiției de veacuri a neamurilor va cădea ca trăznit de fulger.

Mâna lui Dumnezeu va pedepsi necruțător pe cei trufași cari au făcut din mormântul lui Lenin obiect de adorație, în locul Crucii Mântuitorului, care de 20 de veacuri domină nobletea civilizației europene.

Neamul nostru are un destin în care crede și prin care va birui.

Războiul acesta sfânt pe care-l duce glorioasa armată germană, împreună cu viteaza noastră armată, împotriva anarhiei comuniste, constitue cea mai mare cruciadă ce a existat vreodată în istorie, pentru apărarea civilizației întregei omeniri.

Națiunea română e mândră că ostașii ei bravi luptă, atât pentru desrobirea provinciilor cutropite de lăcomia comunistă, cât și pentru idealul creștin de ordine și libertate în noua Europă.

C. ȘOLDAN

Noul aspect al războiului

Este cert că acțiunea de liberare întreprinsă de forțele unite germano-române pe frontul de est ai Europei a dat un nou aspect războiului. El a intrat acum în acea fază pregătitoare a noului ordine europene, care, așa după cum s'a arătat, va trebui să fie întemeiată pe o unitate și colaborare europeană în cadrul suveranității unor state naționale și în care disciplina și munca vor alcătui contribuția fiecăruia pentru binele tuturor.

Era posibil până acum această nouă ordine europeană, acest nou statut al unei Europe unificate și pacificate?

Am arătat în precedente articole cum toate sforțările trecute în direcțiunea stabilirei unei solidarități europene au fost zadarnice. Trecând însă dela trecut la epoca noastră și mai ales la această agitată epocă de după războiul mondial, două au fost cauzele principale care au împiedecat orice încercare de împăciuire europeană: politica continentală a Angliei și comunismul rusesc.

La două extremități ale continentului european, două politici, deosebite ca concepție economică și socială, dar paralele prin efectul acțiunei lor, au împiedicat nu numai o eventuală înțelegere între statele europene, dar chiar stabilirea unei atmosfere de încredere reciprocă și pacificarea spiritelor.

Politica Marei Britanii, putere imperială și deci cu interese întinse pe tot globul, avea mai ales interesul ca economia ei, de natură mondială, să se poată desfășura în toată libertatea. O Europă unită, o Europă care și-ar fi asigurat, prin solidaritate și prin completarea reciprocă a diferitelor economii naționale, o existență proprie, o Europă care, stabilindu-se o înțelegere, ar fi adus popoarelor ei și contribuția produselor diferitelor colonii, ar fi făcut să înceteze orice hegemonie politică sau economică, asigurând fiecăruia condițiile de muncă și de viață.

Politica Marei Britanii, întemeiată pe principii imperiale și strâns legată de cunoscutul „prestigiu britanic", care i-a menținut dealungul vremei unitatea imperială, avea tot interesul ca să continue în Europa o politică de echilibru de forțe, cunoscută în politica clasică britanică sub numele de „balance of power".

Putere extra continentală, deci ferită mai mult sau mai puțin de probleme teritoriale, de probleme etnice și de alte probleme inerente vecinătății directe între state, Marea Britanie și-a putut continua rolul de arbitru pe care și l-a asumat mai ales începând din secolul al 19-lea. Și foarte mulți recunosc astăzi că permanenta neînțelegere dintre Germania și Franța, neînțelegere care e considerată de mulți drept cauza principală a întârzierii unei unități europene, s'a datorat tocmai acestui interes continental britanic. A fost un moment când chiar în perioada de după războiul mondial s'ar fi putut ajunge poate la stabilirea unui acord definitiv germano-francez și care ar fi asigurat Europei o epocă îndelungată de liniște. A fost momentul când Germania a intrat în Societatea Națiunilor. Cu acel prilej Aristide Briand, primul delegat al Franței la Geneva și ministrul ei de externe, a rostit o cuvântare care a avut un mare răsunet. Evocând trecutul, Briand a spus — cităm din memorie —: „Destui lauri au cucerit în luptele dintre ele poporul german și cel

(Continuare în pag. 2-a)

IN NUMELE EUROPEI

de KARL MEGERLE

Noul front constituit dela Marea Ingheață până la Marea Neagră nu are doar menirea de a asigura existența unor țări ci să constituie un baraj de securitate pentru Europa întreagă și salvarea tuturor. Cuvintele acestea au fost rostite de către Fuehrer în momentul declarării noilor ostilități și Europa a sezizat importanța acestui apel, cum a sezizat și misiunea europeană a luptei începute. Continentul întreg, cu excepția Angliei, prieteni neutrali și adversarii de odinioară ai Germaniei s'au raliat acțiunei inițiale, căci de astădată Europa are senzația solidarității sale atât pe viață, cât și pe moarte, după cum a sezizat și faptul că nu poate să existe o Europă nouă și fericită atâta vreme cât în Orient, pe o sesime a pământului, domnește comunismul. Atâta vreme cât o putere politică, care se bazează pe stăpânirea a 180 milioane de oameni, există în Orient, nu se poate vorbi de siguranța Europei, fiindcă această putere va aștepta doar momentul potrivit spre a răspândi bolșevismul în Vest.

Această recunoaștere a situației de către popoarele europene n'a fost întotdeauna atât de clară. Doar războiul actual, cu largile sale repercusiuni, a trezit și adâncit recunoașterea aceasta. Solidaritatea dintre tendințele bolșeviste și trădarea britanică față de continent a produs solidaritatea de destine europene. In momentul în care Germania național socialistă, cu preluarea național socialismului, luptă împotriva comunismului moscovit, a fost suspicionată din cauza influenței Franței și a Angliei, de către ceilalți. Cu toate acestea urmările mișcării național socialiste au fost considerate ca firești, căci deși din afară Reichul al 3-lea a fost criticat, s'a admis totuși că ea va constitui o stavilă împotriva infiltrării bolșevismului în Europa Centrală și de Vest. Cu atât mai gravă a fost răspunderea și păcatul acelora cari prin invitarea Rusiei în Liga geneveză i-au facilitat intrarea în comunitatea națiunilor civilizate, acordându-i o influență din ce în ce mai accentuată în problemele europene, ca însfârșit să încheie cu ea un pact împotriva centrului european. Incă din acel moment Anglia și Franța au atacat Germania și Europa. Din primăvara anului 1939, ambele state de Vest s'au străduit să câștige Rusia pentru o politică de încercuire a Germaniei și în acest punct politica de dezagregare a Continentului a ajuns la culme. Faptul că nu s'a realizat, nu scade cu nimica din acest păcat. Germania s'a văzut nevoită, spre a neutraliza pericolul comunist, să întoarcă volanul și să încheie pactul cunoscut. Ca urmare i s'au făcut din părți neutrale reproșuri amare. In timp ce nimeni nu se gândea să obiecteze contra unui pact anglo-sovietic, toată lumea voia să facă răspunzătoare Germania pentru consecințele proectatului pact între puterile de Vest și bolșevism, și Germania s'a văzut nevoită să tacă în fața acestor reproșuri. Se putea încerca doar să se împiedece deplasarea de teren din Orient, cauzată de ac-

(Continuare în pag. 2-a)

IN CORPUL ZIARULUI:

RESTRICȚII IN SERVICIUL POȘTAL